

ПАРАДИГМА СТІЙКОСТІ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ОСВІТНЬОЇ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

МАТЕРІАЛИ

I Міжнародної науково-практичної
конференції

15 травня 2026 р.
РІВНЕ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ПРАЦІ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ПІВНІЧНОЇ МАКЕДОНІЇ

Рівненський державний гуманітарний університет

Департамент соціальної політики Рівненської обласної військової адміністрації

Факультет психології, здоров'я людини та спорту РДГУ

Кафедра педагогіки, освітнього менеджменту та соціальної роботи РДГУ

Кафедра біології, здоров'я людини та фізичної терапії РДГУ

Жешувський університет (м. Жешув, Республіка Польща)

Факультет педагогіки і філософії (Кафедра досліджень школи і медіа)

Аризонський Християнський Університет (м. Фінікс, США)

Університет Думлушінар (м. Кютахья, Турецька Республіка)

Інститут проблем виховання НАПН України

Київський національний університет технологій та дизайну

Український державний університет імені Михайла Драгоманова

**ПАРАДИГМА СТІЙКОСТІ:
ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
ОСВІТНЬОЇ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ**

I Міжнародна науково-практична конференція

15 травня 2026 року

Рівне

Рекомендовано до видання
Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 6 від 28 травня 2026 р.)

Рецензенти:

Комар О. С., доктор педагогічних наук, професор кафедри лінгвістики та перекладу Київського столичного університету імені Бориса Грінченка.

Куниця Т. Ю., кандидат педагогічних наук, старший дослідник, завідувач відділом соціальної педагогіки та соціальної роботи Інституту проблем виховання НАПН України.

Коробчук Л. І., кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри екології Луцького національного технічного університету.

Парадигма стійкості: виклики та перспективи освітньої та соціальної політики: збірник матеріалів I Міжнародної науково-практичної конференції (м. Рівне, 15 травня 2026 р.). Упоряд.: О. В. Безкоровайна, І. О. Сяська, М. Ю. Галатюк, О. В. Оксенюк. Рівне: РВВ РДГУ. 2026. 340 с.

У збірнику висвітлено актуальні проблеми інтеграції педагогіки, психології та соціальної роботи крізь призму сучасних суспільних викликів. У виданні розкрито питання психологічної безпеки, біоетики, здоров'язбережувальних підходів і підтримки особистості та спільнот у кризових умовах. Запропоновані результати міждисциплінарних досліджень відображають тенденції інституційних змін та інноваційного розвитку освіти.

Матеріали надруковані в авторській редакції. Редакційна колегія може не поділяти поглядів авторів. Відповідальність за зміст матеріалів, точність наведених фактів, цитат, посилань на джерела, достовірність іншої інформації та за дотримання норм авторського права несуть автори.

© Кафедра педагогіки, освітнього менеджменту
та соціальної роботи РДГУ, 2026.

© Кафедра біології, здоров'я людини
та фізичної терапії РДГУ, 2026. Укладання.

© Автори статей, 2026

Список використаних джерел

1. Березко І. В. Специфіка дискурсивних технологій самопроєктування особистості у кризових життєвих обставинах, викликаних онкологічним захворюванням. *Актуальні проблеми психології*. 2018. Т. 2. Вип. 11. С. 99-112.
2. Березянська В. Психологічні особливості онкохворих. *Молодий вчений*. 2018. Вип. 10 (62). С. 20-24.
3. Євдокимова Н. О. Раткогло О. М. Психологічний статус онкохворої людини. *Актуальні проблеми психології. Психологія навчання. Генетична психологія. Медична психологія*. 2020. С. 74-83.
4. Зливков В. Лукомська С. Котух О. Копилов С. Краєва О. Психологічна підтримка онкопацієнтів під час війни. *Методичні рекомендації*. Київ. 2022. 20 с.
5. Лапшова Н. С. Особливості застосування психологічної реабілітації при онкології. *Вісник Донецького національного університету імені Василя Стуса. Серія Психологічні науки*. 2025. С. 27-35.
6. Семенець І. Ю. Чинники дистресу та психологічні особливості батьків онкохворих дітей. *Modern Ways of Solving the Latest Problems in Science*. 2022. С. 393.

Микола Остапчук,

к. пед. н., доцент, доцент кафедри педагогіки, освітнього менеджменту та соціальної роботи Рівненський державний гуманітарний університет

Вікторія Ліпка

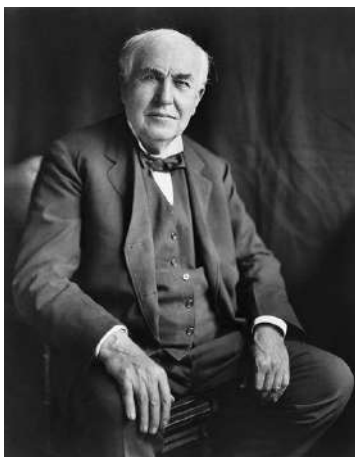
здобувач вищої освіти першого рівня ОС «Бакалавр» спеціальності І 10 Соціальна робота та консультування Рівненський державний гуманітарний університет

ПОШУК І ЦІЛЕСПРЯМОВАНИЙ ВІДБІР ОБДАРОВАНИХ ДІТЕЙ В РОБОТІ СОЦІЛЬНОГО ПЕДАГОГА, ПСИХОЛОГА, ВЧИТЕЛЯ ПРЕДМЕТНИКА

Анотація. Наведено приклади із життя двох обдарованих вчених із вадами слуху. Проаналізовано особистісні проблеми обдарованих дітей та показано способи їх цілеспрямованого відбору.

Ключові слова: Т. Едісон, К. Ціолковський, вади слуху, обдаровані діти, коефіцієнт кореляції.

Томас Алва Едісон — один з найвідоміших винахідників останніх століть. Він оформив 1093 патенти на винаходи в США та понад 3000 патентів в інших

країнах. Його кредо: усі винаходи мають бути максимально корисними людству та монетизованими.

Одного разу юний Томас Едісон повернувся додому зі школи та передав мамі лист від учителя. Мама зачитала синові листа вголос, зі сльозами на очах: *“Ваш син — геній. Ця школа занадто мала, і тут немає вчителів, здатних його чомусь навчити. Будь ласка, вчіть його самі”*. Через багато років після смерті матері Едісон, переглядаючи сімейний архів, наткнувся на цей лист і прочитав: *“Ваш син розумово відсталий. Ми не можемо більше вчити його в школі разом з усіма. Тому рекомендуємо вам вчити його самостійно вдома”*[3]. З цього приводу він написав: *“Томас Алва Едісон був розумово відсталою дитиною. Завдяки своїй героїчній матері він став одним з найбільших геніїв свого століття.”* Тож, до 11 років освітою хлопчика займалася його мати, вчителька за фахом. *Едісон не був розумово відсталою дитиною, проблема виникла через погане слухове сприйняття навчального матеріалу. Навпаки, він був одарований.*

У 12 років хвороба загострилася і майбутній учений почав втрачати слух, але, як не дивно, йому це подобалося! Едісон вважав, що завдяки глухоті він

став бiль майстерним винахiдником, тому, що вiдсутнiсть зовнiшнiх звукiв допомагала йому краще сфокусуватися на створеннi своiх винаходiв. Томасу Едiсону належить винахiд лампочки розжарення iз вольфрамовим волоском, якою людство користувалося бiльше ста рокiв. Цiкавим є той факт, що за життя винахiдника лампочку не змогли виготовити, технiчнi можливостi не дозволяли цього зробити.

Обдарованiсть – природнi схильностi до певного виду дiяльностi i задатки, розвинутi вiдповiдним вихованням, високий рiвень розвитку здiбностей людини, завдяки чому вона досягає значних успiхiв у певних галузях дiяльностi. Обдарованiсть розвивається в процесi виховання, навчання, трудової дiяльностi. [5, с. 453].

Обдарованiсть у психологiчному словнику за редакцiєю В. I. Войтка трактується: як високий рiвень задаткiв, схильностей. Обдарованiсть є результатом i свiдченням високого рiвня iнтелектуального розвитку iндивiда. Тому розробляти теорiю обдарованостi потрiбно як цiлiсний i системний вияв особистостi. А також вивчення особливостей реалiзацiї обдарованостi у рiзних вiкових перiоди життєдiяльностi людини.

Сучаснi словники мiстять понад сто визначень поняття «обдарованiсть». Термiн «обдарований» був уведений А. Треєвим у 1839 році в контекстi пояснення слова «генiй».

На даному етапi розвитку суспiльство схиляється до думки, що обдарованiсть – це синергетичний результат взаємодiї спадкових задаткiв i соцiального середовища, в якому живе i розвивається дитина.

Обдарованiсть визначається способом вивчення сфери її прояву, iнтелектуального (сукупностi iнтелектуальних можливостей), сфери найвищих досягнень у реалiзацiї здiбностей, рiвня фiзичного розвитку, рiвня працездатностi, мотивацiйного обґрунтування та його вiдображення в емоцiйному настрої й вольовiй зайнятостi. Тобто, продуктивна дiяльностi є результатом дiагностики обдарованостi.

Обдаровані діти – діти, які мають високий рівень розвитку загальних і спеціальних здібностей. Обдаровані діти відзначаються високою допитливістю і дослідницькою активністю. Психофізіологічні дослідження виявили, що в обдарованих дітей підвищена біохімічна й електрична активність мозку, тому обмеження їх активності може провокувати негативні реакції невротичного характеру. У таких дітей яскраво виявлена здатність відкривати причинно-наслідкові зв'язки і робити відповідні висновки, особливо вони захоплюються побудовою альтернативних моделей і систем [5 с.596].

Обдаровані діти надчутливі в ставленні до навколишнього світу. Вони схильні не тільки себе, а й інших оцінювати критично і тому дуже вразливі у своїх стосунках з оточенням. Усе це, разом з високими показниками академічної успішності, породжує з боку однолітків подвійне ставлення до них: в одних – захоплення і повагу до їх здібностей, в інших - заздрість [5, с. 596].

Особистих проблем в обдарованих дітей напевне не менше, ніж у звичайних дітей, чи дітей з особливими проблемами. До них віднесемо: а) швидкість, гнучкість і неординарність мислення, чудово розвинуте мовлення, організаторські здібності, критичне ставлення до оточуючих; б) агресивність обдарованих дітей, часто її не розуміють не тільки ровесники, але й батьки; в) неприязнь до школи, навчальні програми для них дуже прості; г) ігрові інтереси, діти захоплюються складними інтелектуальними іграми, внаслідок цього опиняються в ізоляції; д) занурення у філософські проблеми, пошук відповіді на складні питання; е) невідповідність між фізичним, інтелектуальним і соціальним розвитками, такі діти часто спілкуються із дорослими; е) потяг до досконалості, діти не заспокоюються поки не досягнуть вищого рівня розвитку. Але це ще не повний перелік особливостей обдарованих дітей [6, с.300-301].

Яку дитину ми вважаємо обдарованою? У вирішенні цієї проблеми існує дві протилежні точки зору: усі діти є обдаровані, або тільки 2-6% людей можна вважати талановитими. Численні експериментальні дослідження показують, якщо народжується психічно нормальна дитина, то вона має задатки обдарованості, творчості. І подальша її доля буде залежати від багатьох

керованих, некерованих обставин життя, серед яких важливе значення мають: мікро-, мезо- й макросередовище. Якщо дотримуватися другої точки зору, то для подальшого розвитку суспільства потрібно таких дітей не втратити, а відшукати і створити сприятливі умови для збагачення їх творчого потенціалу.

Для цього використовуються різноманітні методи діагностики. Серед них спостереження. Матеріали спостережень проводяться у різних шкільних ситуаціях, у родині, у позашкільних закладах, при невимушених обставинах. Вони дозволяють зібрати дані для подальшої й більш точної характеристики дітей. Однак на основі одних спостережень не можна робити глобальних висновків, необхідне доповнення іншими методиками. Зокрема, особливе місце займають найбільш відомі в міжнародній практиці стандартизовані інтелектуальні тести, наприклад: шкала інтелекту Стефана–Біне, тест креативності Е Торенса, шкала дитячих здібностей Маккарті та інші. Але ми детально зупинимось на тесті визначення розумових задатків IQ, встановимо зв'язок між розумовими здібностями і знаннями учнів з основних предметів, використовуючи коефіцієнт кореляції.

Пригадаємо, що випадкові величини можуть бути зв'язані або функціональною або статистичною залежністю, або бути незалежними. При цьому статистична залежність між величинами носить імовірнісний характер. Якщо при зміні однієї з випадкових величин змінюється середнє значення іншої то це *кореляційна залежність*. Найбільш важливою характеристикою ступеня зв'язку між ознаками є *коефіцієнт кореляції*. Коефіцієнт кореляції - безрозмірна величина, для якої $|r| \leq 1$.

Якщо коефіцієнт кореляції r близький до одиниці, то ріст однієї випадкової величини викликає ріст другої і залежність між випадковими величинами наближається до лінійної. Якщо ж коефіцієнт кореляції близький до мінус одиниці, то ріст однієї величини викликає зменшення другої. При малих за абсолютною величиною r лінійна залежність між випадковими величинами слабка. [7].

Ми визначили коефіцієнт кореляції r між IQ і сумою балів з 16 предметів студентів I курсу за перший семестр 2025-2026 н. р. Рівненського фахового коледжу. Сума балів зменшує суб'єктивний вплив на оцінювання викладачів. Отримали, що коефіцієнт кореляції $r = 0,4$, який свідчить, що залежність між IQ і оцінюванням учнів слабка. Це наводить на думку, що маючи високі розумові здібності не всі діти здобувають знання високого рівня. Для роботи соціального педагога саме такі діти становлять практичний інтерес, адже вони розумово розвинуті, проте навчаються нижче своїх можливостей.

Повертаючись до початку, відмітимо, що аналогічна доля і іншого

науковця із вадами слуху – це Костянтин Едуардович Ціолковський. Так само, як і в Томаса Едісона, початковою освітою Костянтина займалася мама, але, коли хлопцеві виповнилося 13 років вона померла. У початковій школі Костянтин провчився до 4-го класу і був відрахований зі школи за неуспішність (*на 10-му році життя тяжка хвороба скарлатина дала ускладнення на слух*).

Необхідно відзначити, що наукова робота вченого не була належно поцінована. На його досліди дивилися як на розваги. У цілому наукові кола того часу вважали творця космонавтики дивним, більшість результатів його досліджень не друкувалися. Потрібні були велика енергія і впертість, віра і наполегливість на шляху прогресу техніки, щоб в такому оточенні й складних матеріальних умовах щоденно працювати, творити, обчислювати, рухатися тільки вперед. Найбільш прогресивні відкриття Ціолковського можна віднести до трьох напрямків: праці з аеродинаміки, ракетобудування, космонавтики.

У кінці XIX ст. вчитель початкової школи займається проблемою суто науковою – дослідити сили, які виникають під час руху твердого тіла в повітрі. Науковий потенціал вченого був настільки великим, що К. Е. Ціолковський заперечує правильність формули Ньютона для сили косоного удару повітря об

рухому площину, Пізніше Ейфель, будівник вежі в Парижі, підтвердив помилковість формули Ньютона, про яку говорив Ціолковський [1; 4].

Теоретичні основи космічних польотів були розроблені К.Е. Ціолковським на початку ХХ ст., але технічні можливості виробництва і якість палива не дозволяли це зробити. Лише в 50-тих роках ХХ століття, після смерті вченого, здійснені перші космічні польоти.

У Верховній Раді України зареєстрували законопроект №10160, який передбачає внесення змін до деяких законів України щодо розширення можливостей закладів загальної середньої освіти. Насамперед, працівники закладів загальної середньої освіти України працюють з учнями й ученицями, які мають вади зору та / або слуху. У школі їх навчають жити повноцінним життям, дають повну загальну середню освіту, а також надають психологічну допомогу й підтримку. Завдяки цьому діти можуть простіше інтегрувати в суспільство.

Список використаних джерел

1. Остапчук М, В., Остапчук О. М. Секрети родоводу та науково-педагогічна діяльність К. Е. Ціолковського. Дидактика фізики як концептуальна основа формування компетентісних і світоглядних якостей майбут. фахівця фізико-техн. проф. Збір. наук. пр. КПНУ ім. І. Огієнка. Вип. 21. КПНУ. 2015. С. 218-222.
2. Енциклопедія для фахівців соціальної сфери. 2-ге видання/ За заг. ред. проф. І.Д. Зверєвої. Київ, Сімферополь: Універсум, 2013. 536 с.
3. Томас Алва Едісон. [Електронний ресурс]. Режим доступу <https://investory.news/tomas-edison-vinaxidnik-ta-biznesmen>. Дата звернення 24.02.2025.
4. Ціолковський Костянтин Едуардович. [Електронний ресурс]. Режим доступу <https://uk.wikipedia.org/wiki> . Дата звернення 24.02.2025.
5. Філософський словник / За ред. В.І. Шинкарука. 2 вид., переоб., і доп. Київ: Гол. ред. УРЕ. 1986, 800 с.

6. Соціальна робота: технологічний аспект: Навчальний посібник / За ред. проф. А.Й. Капської. Київ: Центр навчальної літератури, 2004, 352 с.

7. Руденко В. М. Математичні методи в психології / В. М. Руденко, Н. М. Руденко. – К.: Академвидав, 2009. -384 с.

Ольга Савченко,

к.е.н., доцент,

доцент кафедри документальних комунікацій та менеджменту

Рівненський державний гуманітарний університет

Марина Антонюк,

здобувачка вищої освіти ОС «Магістр» спеціальності Менеджмент

Рівненський державний гуманітарний університет

ТЕОРЕТИКО-ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДАМИ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

***Анотація.** Досліджено особливості управління закладами дошкільної освіти в умовах невизначеності. Обґрунтовано трансформацію управлінських підходів під впливом сучасних викликів і визначено сутність адаптивного управління. Виокремлено ключові компоненти інноваційних управлінських рішень та їх роль у забезпеченні ефективного функціонування ЗДО. Окреслено основні проблеми управління і напрями їх вирішення через упровадження гнучких, цифрових та безпеково-орієнтованих підходів.*

***Ключові слова:** інноваційні управлінські рішення, заклад дошкільної освіти, невизначеність, управління, адаптивність, цифровізація, антикризове управління, стратегічне мислення.*

Сучасний етап розвитку системи освіти України характеризується зростанням рівня невизначеності зовнішнього середовища, що зумовлено

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ІНТЕГРАЦІЯ ПЕДАГОГІКИ, ПСИХОЛОГІЇ ТА СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ: ІННОВАЦІЙНІ ОСВІТНІ ПРАКТИКИ	4
<i>Бабич Елла</i> РОЗВИТОК РЕЗИЛЬЄНТНОСТІ СТУДЕНТІВ-ПСИХОЛОГІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ	
<i>Бабич Елла</i> РОЛЬ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ПРОФЕСІЙНОМУ СТАНОВЛЕННІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ	7
<i>Бабійчук Тамара</i> АКТИВНА КНИГОТЕРАПІЯ: ПОВІСТЬ «ПОЗА МЕЖАМИ БОЛЮ» ОСИПА ТУРЯНСЬКОГО В СТУДЕНТСЬКІЙ АУДИТОРІЇ	12
<i>Галатюк Михайло, Галатюк Юрій</i> ВИКОРИСТАННЯ МАРКОВСЬКИХ ПРОЦЕСІВ У ДОСЛІДЖЕННІ ПЕДАГОГІЧНИХ ЯВИЩ	20
<i>Дзюбар Анастасія</i> ФОРМУВАННЯ РЕФЛЕКСИВНИХ УМІНЬ СТАРШОКЛАСНИКІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	24
<i>Казимирська Віта</i> РОЛЬ АВТЕНТИЧНИХ ТЕКСТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ УЧАСНИКАМИ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	28
<i>Калінчук Наталія, Литвинчук Алла</i> РОЗВИТОК ЛОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЯК НАПРЯМ КОРЕКЦІЙНО-РОЗВИТКОВОЇ РОБОТИ	33
<i>Лепіхова Наталія</i> ВПЛИВ ПРОЄКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА РОЗВИТОК УСНОГО ІНШОМОВНОГО МОВЛЕННЯ, МОТИВАЦІЇ ТА КРЕАТИВНОГО МИСЛЕННЯ УЧНІВ	37
<i>Оксенюк Оксана, Мартинюк Валерія</i> СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ СТАН ТА ПОТРЕБИ СІМЕЙ ОНКОХВОРИХ ДІТЕЙ	41
<i>Остапчук Микола, Ліпка Вікторія</i> ПОШУК І ЦІЛЕСПРЯМОВАНИЙ ВІДБІР ОБДАРОВАНИХ ДІТЕЙ В РОБОТІ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА, ПСИХОЛОГА, ВЧИТЕЛЯ ПРЕДМЕТНИКА	44
<i>Савченко Ольга, Антонюк Марина</i> ТЕОРЕТИКО-ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДАМИ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ	51
<i>Савченко Ольга, Кустовський Олександр</i> КОМУНІКАЦІЙНА ПОЛІТИКА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОСТІ: ІНТЕГРАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКИХ ТА ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАКТИК	56

<i>Савченко Ольга, Медведюк Катерина</i> РОЗВИТОК УПРАВЛІНСЬКИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ В УМОВАХ СУЧАСНИХ РЕФОРМ	61
<i>Савченко Ольга, Радіца Мирослав</i> РЕГІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДАМИ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ	66
<i>Солодка Анжеліка</i> СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	70
<i>Трейтяк Дмитро</i> ПРОВІДНІ ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ АКТИВНОЇ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ПОЗИЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ У ЦИФРОВОМУ ПРОСТОРІ	75
<i>Щербатюк Тетяна, Букорос Тетяна, Мокроусова Олена</i> МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ДНК У КИЇВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ: ДОСВІД НАУКОВО-ОСВІТНЬОЇ ТА ВИХОВНОЇ РОБОТИ	80
<i>Ivashkevych Eduard, Kharchenko Yevhen</i> POST-TRAUMATIC STRESS DISORDER OF TEENS IN THE SITUATION OF WAR IN UKRAINE	85
<i>Mykhalchuk Nataliia, Ivashkevych Ernest</i> CONTEMPORARY APPROACHES TO THE PHENOMENON OF PROCRASTINATION	91
<i>Wrońska Marta</i> SZTUKA NAUCZANIA-UCZENIA SIĘ: NAUCZYCIEL CZY UCZEŃ JAKO HOMO HUBRIS W PRZESTRZENI MEDIALNEJ?	97
СЕКЦІЯ 2. СУЧАСНІ ВИКЛИКИ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ: ПІДТРИМКА ОСОБИСТОСТІ ТА СПІЛЬНОТ У КРИЗОВИХ УМОВАХ	100
<i>Антонюк Ольга, Остапчук Микола</i> СИСТЕМА СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ	
<i>Бибик Дар'я</i> СОЦІАЛЬНА ЗГУРТОВАНІСТЬ МОЛОДІ ЯК ЧИННИК СТІЙКОСТІ ГРОМАДИ В УМОВАХ СУЧАСНИХ СУСПІЛЬНИХ ВИКЛИКІВ	105
<i>Гелецька Ірина</i> ТРАНСФОРМАЦІЯ СИСТЕМИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ СІМЕЙ ЗАГИБЛИХ ТА ЗНИКЛИХ БЕЗВІСТИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	110
<i>Грищенко Надія</i> ПСИХОТЕРАПЕВТИЧНІ ЕЛЕМЕНТИ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА	116
<i>Котисько Вікторія</i> РОЛЬ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ В СИСТЕМІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ В УКРАЇНІ ТА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ	121

<i>Левчук Ірина, Тарасюк Руслан</i> ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ АРТ-ТЕРАПЕВТИЧНИХ МЕТОДИК У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА ПРИ РОБОТІ З СІМ'ЯМИ ЗАГИБЛИХ ТА ПОРАНЕНИМИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ	124
<i>Левчук Ірина, Яремчук Ігор</i> АРТ-ТЕРАПІЯ ЯК МЕТОД СОЦІАЛЬНО-РЕАБІЛІТАЦІЙНОЇ РОБОТИ З УЧАСНИКАМИ БОЙОВИХ ДІЙ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ (ПТСР)	128
<i>Левчук Ірина, Ярославський Михайло</i> ОСОБЛИВОСТІ МУЛЬТИДИСЦИПЛІНАРНОГО ПІДХОДУ У СОЦІАЛЬНІЙ РОБОТІ З ЛЮДЬМИ З РОЗЛАДАМИ ПСИХІКИ ТА ПОВЕДІНКИ	132
<i>Оксенюк Оксана</i> СОЦІАЛЬНІ РЕКЛАМНІ КАМПАНІЇ ПІД ЧАС ВІЙНИ В УКРАЇНІ	136
<i>Оксенюк Оксана, Урбановська Анастасія</i> СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА РОБОТА СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА З РОДИНАМИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	141
<i>Останчук Микола, Андрущук Світлана</i> МОЛОДІЖНІ БАНКИ ІНІЦІАТИВ ЯК ІННОВАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ МОЛОДІ	147
<i>Останчук Микола, Філоненко Руслана, Соломко Наталія</i> СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ З ДІТЬМИ СИРОТАМИ В УКРАЇНІ	151
<i>Радчук Мар'яна</i> СОЦІАЛЬНА РОБОТА З ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИМИ ОСОБАМИ	155
<i>Стеца Наталія</i> СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ СУПРОВІД ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ТА ВЕТЕРАНІВ ЯК СКЛАДОВА ПАРАДИГМИ СТІЙКОСТІ СУСПІЛЬСТВА	159
<i>Perepelytsia Sofiia</i> MEDIA SPOŁECZNOŚCIOWE A EDUKACJA	164
СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ЕТИКИ ВЗАЄМОДІЇ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	167
<i>Бабич Елла</i> ВПЛИВ ЦИФРОВОГО СЕРЕДОВИЩА НА ПСИХОЛОГІЧНУ БЕЗПЕКУ СТУДЕНТІВ	
<i>Бабич Елла</i> ПСИХОЛОГІЧНІ НАСЛІДКИ ТРАВМАТИЧНОГО ДОСВІДУ В УМОВАХ ВІЙНИ	171
<i>Бабич Елла</i> САМОРЕГУЛЯЦІЯ ЯК ЧИННИК ПРОФІЛАКТИКИ ПРОФЕСІЙНОГО ВИГОРАННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ-ПСИХОЛОГІВ	175

<i>Кулаковський Тарас, Янковець Вікторія</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ ТРИВОЖНОСТІ ОСОБИСТОСТІ В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ	178
<i>Нагорна Олена, Кошева Марія</i> ФОРМУВАННЯ ІНКЛЮЗИВНОГО ТА ГЕНДЕРНО РІВНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ	180
<i>Пушно Світлана</i> ПСИХОЛОГІЧНІ РЕСУРСИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ВІЙНИ	186
<i>Хасматулін Артур, Безкоровайна Ольга</i> СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ДО РОЗУМІННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В АКАДЕМІЧНОМУ ПРОСТОРІ	190
<i>Bernadin Dmytro</i> PSYCHOLOGICAL SAFETY AND ETHICAL REGULATION OF CADET INTERACTION IN UNITED STATES MILITARY ACADEMIES	194
<i>Bondarenko Oleksandra</i> PSYCHOLOGICAL SAFETY AND ETHICS OF INTERACTION IN A MODERN HIGHER EDUCATION INSTITUTION	200
<i>Fedorenko Svitlana</i> ROLE OF CARE ETHICS THEORY IN MODERN HIGHER EDUCATION	205
<i>Matsuk Liudmyla</i> THEORETICAL FOUNDATIONS OF PSYCHOLOGICAL SAFETY AND ETHICS OF INTERACTION IN THE TRAINING OF FUTURE EARLY CHILDHOOD EDUCATION SPECIALISTS IN THE USA	209
СЕКЦІЯ 4. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ БІОЕТИЧНИХ І ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИХ ПІДХОДІВ В ОСВІТНЮ ДІЯЛЬНІСТЬ	215
<i>Барна Любов</i> ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИЙ ПІДХІД ЯК ПРІОРИТЕТ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ: ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ	
<i>Куцоконь Лілія, Гусаковська Тетяна</i> ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ БІОЕТИЧНИХ ПІДХОДІВ В ОСВІТНЮ ДІЯЛЬНІСТЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ГАЛУЗІ БІОЛОГІЇ В УМОВАХ ПАРАДИГМИ СТІЙКОСТІ	219
<i>Огірко Олег</i> БІОЕТИКА ТА ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНІ ПІДХОДИ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	223
<i>Ойцюсь Лариса</i> РОЛЬ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ У ФОРМУВАННІ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ	229
<i>Подерня Поліна, Лазарчук Володимир</i> ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ЗАСОБАМИ ДОСЛІДНИЦЬКО-КРАЄЗНАВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	233
<i>Пономаренко Вадим, Жигadlo Маргарита</i> ПІДГОТОВКА ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ДО НАДАННЯ ДОЛІКАРСЬКОЇ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ З УРАХУВАННЯМ ГІГІЄНІЧНИХ ВИМОГ	237

<i>Потанчук Катерина, Саламадзе Ольга</i> РОЛЬ ВІТАМІНУ D У РЕГУЛЯЦІЇ ФІЗІОЛОГІЧНИХ ПРОЦЕСІВ ТА ЗБЕРЕЖЕННІ ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТІВ	242
<i>Сяська Інна</i> ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ БІОЛОГІЇ ДО ПРОСВІТНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ПИТАНЬ РЕПРОДУКТИВНОГО ЗДОРОВ'Я ТА ПЛАНУВАННЯ СІМ'Ї	245
<i>Толочик Інна</i> ВПЛИВ ЕЛЕКТРОННИХ СИГАРЕТ НА ЗДОРОВ'Я ПІДЛІТКІВ У КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ	252
<i>Чепурка Олег</i> ЗАСТОСУВАННЯ БІОЛОГІЧНИХ ПІДХОДІВ У ФОРМУВАННІ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННІ РЕАБІЛІТАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ	255
СЕКЦІЯ 5. МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ПІДХОДИ ДО СУЧАСНИХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ІНСТИТУЦІЙНИХ ЗМІН	259
<i>Барабаш Михайло, Галатюк Юрій</i> ЦИФРОВІ ІНСТРУМЕНТИ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ В КОНЦЕПЦІЇ РОЗВИТКУ STEM-ОСВІТИ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕЙРОКОГНІТИВНІ ВИКЛИКИ	
<i>Василенко Михайло</i> ХАРАКТЕРИСТИКА ПЕРІОДИЧНИХ ВИДАНЬ ТА АУДІОВІЗУАЛЬНОЇ РОСІЙСЬКОЇ ПРОПАГАНДИ НА ТЕРИТОРІЇ ХЕРСОНЩИНИ В 2022 РОЦІ	264
<i>Галатюк Михайло</i> ДИДАКТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ РОЗВИТКУ СПОРТИВНОЇ КУЛЬТУРИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	269
<i>Джурило Аліна</i> ПАРАДИГМА СТІЙКОСТІ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ: ІНСТИТУЦІЙНІ РЕФОРМИ БЕЗПЕКИ ЯК ФАКТОР ТРАНСФОРМАЦІЇ ОСВІТНЬОЇ ПОЛІТИКИ	274
<i>Загоруйко Геннадій, Марциновський Віталій</i> КЛЮЧОВІ ЧИННИКИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ НАУКИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ	278
<i>Краєвська Галина</i> ВПЛИВ МЕРЕЖЕВИХ ВІДНОВИН НА СТІЙКІСТЬ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УМОВАХ ВІЙНИ	282
<i>Лобур Влада, Рудь Олег</i> ТУРБОТА ПРО ПОТОМСТВО ЯК ПРОЯВ БЕЗУМОВНОГО РЕФЛЕКСУ У ПРЕДСТАВНИКІВ КЛАСУ ССАВЦІ	288
<i>Оздемір Оксана</i> РОЗВИТОК ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ УЧНІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ: МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ	294
<i>Оздемір Оксана, Никончук Ілона</i> ЖІНОЧЕ ОБЛИЧЧЯ МАСОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ: ФЕНОМЕН «ЧИКЛІТ» (НА ПРИКЛАДІ РОМАНУ Г. ФІЛДІНГ «ЩОДЕННИК БРІДЖИТ ДЖОНС»)	298

<i>Пелех Юрій, Матвійчук Андрій</i> СФОРМОВАНІСТЬ ЦІННІСНОГО ІНТЕЛЕКТУ У СТУДЕНТІВ-ЮРИСТІВ ЯК ПЕРЕДУМОВА ЗНИЖЕННЯ КОРУПЦІЙНИХ РИЗИКІВ У КОНТЕКСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	302
<i>Сачук Роман, Рудь Олег, Жигалюк Сергій</i> КОРЕКЦІЯ МЕТАБОЛІЧНИХ ПОРУШЕНЬ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ПРЕПАРАТУ «БТФ ПЛЮС» ПРИ ФАСЦІОЛЬОЗІ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ	308
<i>Семенюк Світлана</i> USING THE PRINCIPLES OF INCLUSIVE EXCELLENCE IN THE FORMATION OF LEARNING ENVIRONMENT AT CANADIAN UNIVERSITIES	314
<i>Серган Євгеній, Мамедова Еміна</i> ВСЕ ПРО МАГНІТОТЕРАПІЮ. ПИТАННЯ ТА ВІДПОВІДІ	318
<i>Тишкевич Анастасія, Рудь Олег</i> ВИДОВИЙ СКЛАД КОМАХ-ШКІДНИКІВ ЗЕРНОВИХ КУЛЬТУР	324
<i>Karaś Piotr</i> SYNERGIA PLATFORM E-LEARNINGOWYCH I SZTUCZNEJ INTELIGENCJI W PROCESIE DYDAKTYCZNYM	329
<i>Polański Grzegorz</i> POSTAWY OBYWATELSKIE MŁODYCH DOROSŁYCH Z POKOLENIA Z	330
<i>Rasmussen Adam J.</i> EXPLORING WORLDVIEW FORMATION AS PART OF AN INTERDISCIPLINARY MODEL OF HEALING IN POST-WAR UKRAINE	331
<i>Teleshev Serhii</i> KRYTYCZNE MYŚLENIE W ERZE INFORMACJI	332

Наукове електронне видання

МАТЕРІАЛИ

I Міжнародної науково-практичної конференції
**«ПАРАДИГМА СТІЙКОСТІ: ВИКЛИКИ ТА
ПЕРСПЕКТИВИ ОСВІТНЬОЇ ТА СОЦІАЛЬНОЇ
ПОЛІТИКИ»**

15 травня 2026 року

м. Рівне

Формат 60×84/16. Гарнітура Times New Roman

Редакційно-видавничий відділ РДГУ
вул. С. Бандери, 12, м. Рівне, 33000

Електронне видання розміщене на сайті РДГУ:

<https://www.rshu.edu.ua/contact/naukovi-vydannia/2407-4-materialymizhnarodnykh-ta-vseukrayinskykh-naukovo-praktychnykh-konferentsiy>